

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

**BASME
POPULARE
ROMÂNEȘTI**

LITERA

biblioteca școlarului

BASME POPULARE ROMÂNEȘTI

INTERNĂȚIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

APRECIERI CRITICE

Istoria noastră, ca a tuturor națiilor, se cuprinde în cinci feluri de documente:

1. Poeziile și tradițiile populare;
2. Legile și actele oficiale;
3. Cronicile care cuprind faptele generale;
4. Inscripțiile și monumentele;
5. Scrierile care zugrăvesc obiceiurile private.

Să vedem acum ce putem avea din aceste deosebite speții de izvoare și la ce parte de istorie ne poate sluji fiecare dintr-însele.

1. Poeziile și tradițiile populare. Oamenii întîlcînt, pe urmă scriu. Cei dintîi istorici au fost poeții. Poeziile populare sunt un mare izvor istoric. Într-însele aflăm nu numai fapte generale, dar ele intră și în viața privată, ne zugrăvesc obiceiurile și ne arată ideile și sentimentele veacului. Învia Grimm și Michelet s-au folosit mult de acest izvor istoric în scrierile lor asupra originii dreptului german și francez.

Tradițiile sau poveștile populare sunt un izvor care slujește la aceeași întocă și poeziile. Treaba agerei critici, a istoricului este să deosebească dintr-aceste daturi, ca și din toate celelalte, adevărul de falsitate, și să se poată bine folosi.

O adunare, dar, a poeziilor și a poveștilor ce se află în gura poporului român este de trebuință. Noi cerem spre aceasta ajutorul tuturor celor ce locuind pe la țară pot mai cu lesnire a le culege și a ni le împărtăși.

Nicolae Bălcescu, *Cuvînt preliminaru despre izvoarele istoriei românilor*, în Magazin istoric pentru Dacia, 1845, p. 1.

Ileana Cosănzeana este închipuirea cea mai poetică a geniului românesc; ea personifică tinerețea, frumusețea, nevinovăția virginală, sufletul născut. Într-un cuvînt perfecția omenirii sub chipul de copilă gingașă și răsărită.

Mulțime de povești există în care Ileana Cosăzeana joacă rolul cel mai ademenitor. În acele basme minunate prin originalitatea lor adeseori fantastică, Ileana Cosăzeana este reprezentată cu părul de aur și cu farmec dulce la privire. Ea-și are atât de strălucită că pe soare poartă, iar pe dănsa ba; părurile cântă în calea sa cîntecele lor cele mai frumoase, florile se culcă în câmpie ca să-și facă covor, balaurii se îmbălnănesc și vin de se întind cu dragoste la picioarele ei, și toți fiii de împărățenie umblă să o ia de soție.

Averile ei sunt nesfârșite, ea are trei îmbrăcăminte, una ca cerul cu luna și cu stelele, una ca câmpul cu florile și una ca marea cu spumele aurite de razele soarelui.

România din Moldova zice că Ileana Cosăzeana personifică Moldova cu podoabele și avuțiile împăratului său, cu farmecul răpitor care flutură pe câmpiile sale.

A zice de o femeie că e frumoasă ca Ileana Cosăzeana este tot așă ca și când se zice că e ruptă din soare, adică e o ființă din ceruri.

Între cârțile vechi și nouă ce s-au tipărit până acum în țările românești, cea mai populară este micul poem al lui Arghezi și al iubitei lui Ileana Cosăzeana.

Vasile Alecsandri. *Poezii populare.* — În *Opere*, vol. III. Chișinău, Editura Hyperion, 1991, p. 178-179.

Nu poate fi un mijloc mai interesant și mai sigur de a cunoaște forțele morale și intelectuale ale unei națiuni, decât numai prin literatura sa populară; și nu este nici un alt mijloc mai nimerit și mai frumos de a da unei literaturi culte un caracter original și distinctiv, decât numai nutrinde-o prin literatura populară.

B. P. Hasdeu, prefață la volumul: *Basme, orașii, păsări și ghicitori* adunate de I.C. Fundescu, ediția a III-a, revizuită și adăugită, București, 1875, p. 9.

În basmele noastre eroul Făt-Frumos — sau orice nume ar avea el — are ca notă esențială reînvierea. El se luptă cu puterile supranaturale ale zmeilor și balaurilor și ale altor monștri, cade în luptă cu ei, este ucis, apoi învie prin ajutorul apei-vii aduse de vrăjnicul. E cu neputință ca un basm să se isprăvească cu

moartea eroului. Re]nvierea este o condi]ie f[r[de care nu poate exista erou]n basme.

Idea re]nvierii eroului este un simbol al re]nvierii fizice a naturii]n fiecare prim[var[, a soarelui ve=nic care iarna scap[t[spre sud =i=i pierde puterea c[ldurii, iar prim[vara se]ntoarce spre nord cu putere =i c[ldur[.

G. Co=buc, *F[t-Frumos al nostru =i pas[rea Fenix*,]n volumul: "Dintr-ale neamului nostru", Bucure=ti., 1903, p. 34.

Multe pove=ti se aseam[n[ ]ntre ele =i acest[asem[nare merge a=a de departe]nc` t, dac[ ai uniformiza c`teva am[nun]imi diferite, pove=tile cele dou[s-ar reduce la una singur[, efect acela=i. }ntr-o poveste eroii sunt un]mp[rat =i o]mp[r[teas[,]ntr-o alta: o bab[=i un mo=neag. }n afar[de calitatea personajelor active, toate sunt apoi dup[acela=i tipic. Faptul se explic[u=or prin aceea c[pove=tile nu sunt scrise sau mai bine n-au fost scrise a=a c[pluteau]nc[, nefixate ca fond]n gura povestitorilor [...]

]ntinsa galerie de tablouri, fermecate =i fantastice, comoar[a crea]iunilor uria=e ale]nchipuirii poporului rom`nesc, pove=tile =i snoavele constituie un titlu de glorie a literaturii noastre]ntregi =i de aceea n-ar trebui s[r[spl[tim prin uitare, ca pe Ispirescu =i Creang[, pe cei ce=i cheltuiesc talentul cu harnica lor culegere, cu frumoasa lor]mbr[care]n cuvinte.

Nicolaie Iorga, *Pove=tile*,]n Lupta, an. VII (1890), nr 1200 (19 august), p. 2-3.

Fac elogiul satului rom`nesc, creatorul =i p[st[torul culturii populare, purt[torul matricei noastre stilistice. S[ nu se cread[ ]ns[ c[, d`nd grai unei]nc`nt[ri, a= dori s[ rostesc, cu ochii, dorin]a de a ne men]ine pentru totdeauna ]n cadrul realiz[rilor s[te=ti. }mi refuz asemenea sugestii sau ]ndemnuri. De o sut[ de ani =i mai bine ne str[duim to]i intelectualii pe o linie mereu ]n]lat[, s[ cre[m, ]ntr-o epoc[ de tragice r[sp`ntii, o cultur[rom`neasc[major[. Str[daniile merg paralel cu procesul emancip[rrii politice. Care sunt]ns[condi]iile, ce trebuiesc s[fie]n prealabil date, pentru ca un popor s[poat[ ]n genere spera c[va putea deveni creatorul unei culturi majore? Opinia curent[, cu care trebuie s[ne r[zboim, e c[pentru aceasta ar fi deajuns un c`t mai mare num[r de genii =i

talente. Teoria ni se pare simplist[. O cultur[major[nu s-a n[scut niciodat[numai din elan genial. Desigur, geniul e o condi\ie. Dar o cultur[major[mai are nevoie =i de o temelie, iar aceast[temelie sine qua non e totdeauna matca stilistic[a unei culturi populare.

Lucian Blaga, *Elogiul satului rom`nesc*, discurs rostit la 5 iunie 1937. Academia Rom`n[. Discursuri de recep\ie, LXXI, p. 12-16.

Basmul este o oper[de crea\ie literar[, cu o genez[special[, o oglindire]n orice caz a vie\ii]n moduri fabuloase. Se vorbe=te mult de "contamina\ie",]n\eleg`ndu-se prin asta influen\area unui basm de c[tre altul =i mai ales contopirea mai multor fragmente de basme]ntr-unul nou. Lucrurile nu stau exact a=a. Naratorul nu e contaminat incon=tient, ci aplic[estetice=te procedeul cel mai u=or spre a face fa\ oral,]ntr-un timp limitat, sarcinii sale. Ceea ce-l preocup[principal, este de a traduce]n materie fabuloas[o idee moral[potrivit[cu locul unde se afl[("r[apl[tirea h[rnicii", la o =ez[toare; "norocul s[racului" acolo, unde sunt nemul\umi\i de soarta lor, etc.).

G. C[linescu, *Arta literar[ ]n folclor*,]n vol. colectiv *Istoria literaturii rom`ne*, I. Ed. Academiei, Bucure=ti, 1964, p. 200-229.

Este ne]ndoielnic c[,]n vremea c`nd au cules basme P. Ispirescu, D. St[ncescu, Ion Pop-Reteganul =i al\ii, culegerea nu s-a putut face exact,]ntocmai cum povestea informatorul. Culeg[torul trebuia s[se identifice cu povestitorul sau cu povestitorii lui =i ulterior s[ ]mplineasc[uneori =i s[limpezeasc[nara\iunea.

De aceea nara\iunea popular[poart[nu numai timbrul specific povestitorului, ci =i ceva din firea =i modul de identificare a culeg[torului cu crea\ia popular[=i cu subiectele informatoare. Nuan\ele deosebitoare]ntre una sau alta din culegeri sunt perceptibile, oric`t de u=oare ar fi ele, la aceia care culeg =i se adapteaz[momentului. Altul este tonul unui basm din Ispirescu =i alt ton =i desf[urare se simt]n basmul cules de St[ncescu.

I. C. Chi\imia, *D. St[ncescu, literat =i folclorist*,]n vol. *Folclori=ti =i folcloristic[rom`neasc[*, Ed. Academiei, Bucure=ti, 1968, p. 379.